

## JEZIORO RADEĆCINO

### Położenie jeziora

- dorzecze: Sucha - Drawa - Noteć - Warta – Odra
- region fizycznogeograficzny: Pojezierze Południowopomorskie - Równina Drawska
- wysokość n.p.m. 69,1 m

### Podstawowe dane morfometryczne

- |                                  |                            |
|----------------------------------|----------------------------|
| • powierzchnia zwierciadła wody  | 174,4 ha                   |
| • objętość jeziora               | 7341,2 tys. m <sup>3</sup> |
| • głębokość maksymalna           | 15,0 m                     |
| • głębokość średnia              | 5,2 m                      |
| • powierzchnia zlewni całkowitej | 21,4 km <sup>2</sup>       |

Jezioro Radęcino leży na terenie Puszczy Drawskiej. W bezpośrednim otoczeniu jeziora przeważają tereny zalesione. Jezioro nie jest odbiornikiem ścieków z punktowych źródeł zanieczyszczeń. Nie ma nad omawianym jeziorem ośrodków wypoczynkowych ani zorganizowanych miejsc plażowania, jednak kilka miejsc na północnym brzegu corocznie wykorzystywanych jest jako biwakowe, ponadto od niedawna w pobliżu brzegu wschodniego zlokalizowano kilka domków rekreacyjnych.

Zbiornik zasilany jest trzema okresowymi dopływami, odpływ z jeziora to rzeka Sucha.

Badania jeziora Radęcino przeprowadziła Delegatura WIOŚ w Gorzowie wiosną i latem 2005 r.

W okresie letnim na jednym głębszych stanowisku tworzyła się pełna stratyfikacja termiczno-tlenowa, zaś pozostałe dwa głęboczki były tylko częściowo uwarstwione. Dobre natlenienie utrzymywało się do 6 metra. Na jednym stanowisku pomiarowym nad dnem stwierdzono obecność siarkowodoru.

Zwiększone do III klasy było stężenie ChZT, co świadczyło o znacznym obciążeniu zbiornika trudno rozkładalnymi substancjami organicznymi. Jezioro było średnio zasobne w biogeny. Niska zawartość fosforanów wiosną w warstwach powierzchniowych (I klasa) spowodowana była najprawdopodobniej intensywną asymilacją fosforu w okresie wegetacyjnym. Nad dnem koncentracje związków fosforu odpowiadały II klasie. Zawartości związków azotu również mieściły się w normach dopuszczalnych dla I i II klasy. Jezioro cechowała niska produkcja pierwotna, o czym świadczyły niewielkie koncentracje chlorofilu „a”, suchej masy sestonu i przezroczystość sięgająca ponad 3 m, a także niska

zawartość soli mineralnych wyrażona miarą przewodności (I klasa).

**Według SOJJ omawiany zbiornik zaliczono do II klasy czystości.** Miano coli mieściło się w II klasie, a więc nie zmieniało klasyfikacji.

Badania hydrobiologiczne jeziora Radęcino w 2005 roku zostały wykonane zgodnie z nową metodyką badań, a wyniki przesłane do IOŚ w lutym 2006r.

**Jezioro Radęcino jest zbiornikiem podatnym na degradację, zaliczonym do III kategorii.** Większość analizowanych wskaźników morfometrycznych, hydrograficznych i zlewniowych przyjmuje niekorzystne wartości.

Latem koryta wszystkich trzech dopływów oraz odpływu były suche. Wiosną płynęły wody dopływu z okolic wsi Breń i dopływu z jeziora Krzywego. Pozostałe ciekły były suche. Dopływ z okolic wsi Breń odpowiadał IV klasie ze względu na utlenialność i ChZT. Dopływ z jeziora Krzywego ze względu na bardzo wysoką wartość utlenialności klasyfikował się do V klasy, ponadto ChZT odpowiadało III klasie. Wartości pozostałych wskaźników na obu ciekach nie przekraczały wartości dopuszczalnych dla I klasy. Klasyfikację czystości dopływów przeprowadzono w oparciu o wytyczne z Załącznika do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 lutego 2004 r. (straciło ważność z końcem 2004r.).

Badania monitoringowe przeprowadzone w latach wcześniejszych, tj. 1995 i 1999 klasyfikowały jezioro również do II klasy, przy czym wskaźniki liczbowe były wyższe niż obecnie. Na przestrzeni dziesięciu lat obniżyło się średnie stężenie fosforu całkowitego, zmalała zawartość suchej masy sestonu, obniżyła się wartość przewodności elektrolitycznej i wzrosła przezroczystość wody.

Jakość wody zbiornika zależy w dużej mierze od stanu czystości dopływów, dlatego też utrzymanie dość dobrej jeszcze jakości wody w jeziorze Radęcino jest możliwe pod warunkiem właściwej gospodarki w zlewni jeziora, tym bardziej, że zbiornik ma słabą naturalną odporność na wpływy zewnętrzne.